

ledes der styres ude i Landet, og at de staaer i Rapport til de lokale Styrelser. Men jeg maa dog sige, at naar f. Eks. næsten et helt Ministerium rejser: en Minister, en Departementschef, et Par Kontorchefer og et Par Fuldmægtige, et helt ambulans Ministerium, var det dog maaske ikke nødvendigt. Der manglede, tror jeg, kun en Maskinskriverske; hun var ikke med, det var maaske en Fejl, for det er jo ikke umuligt, at Damen var den mest interessante Person i Ministeriet. Men i alt Fald tror jeg, at ogsaa disse Rejser kunde begrænses noget. For de kommunale Repræsentanters Vedkommende kan Rejserne forsvares, for de har ingen Lønninger. Jeg tror derfor, som jeg ofte har sagt fra denne Plads, at man hellere skulde lønne de kommunale Repræsentanter end i Virkeligheden lønne dem med Rejser og Rejsediæter. Men for Embedsmændenes Vedkommende er der i og for sig intet Forsvar for de lange Rejser, for de faar deres Løn, og den maa de formentlig ogsaa kunne leve af.

Det glæder mig i denne Forbindelse, at de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Pürschel har udtalt sig for, at der sættes en Stopper for det stærke Bengnaveri, som de højere Embedsmænd har været, om jeg saa maa sige, udsat for — eller har udsat sig selv for i mange Aar. I alle de fallerede Selskaber, som vi har set i den senere Tid, hænger der jo altid en højere Embedsmand i den ene Ende. Han hænger ganske vist altid i den bageste, og han synes aldrig at have udrettet noget i Selskabet, det hører man i hvert Fald ikke noget om, men han har ofret sit Navn, sit Embedes Autoritet paa det paagældende Selskab. Det er formentlig derfor, han har faaet sin Løn og sin Tantième. Det forekommer mig, at det er beskæmmende baade for Embedsmændene og for Staten, at dette Forhold oprettholdes, og jeg vil derfor gerne slutte mig til de andre ærede Talere og anmode den højtærede Statsminister om at forelægge et Lovforslag, der forbyder Embedsmændene at have saadanne Erhverv udenfor Stats-tjenesten.

Jeg vil dernæst gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister angaaende Fiskeriet. Paa Fiskernes Generalforsamling sidste Sommer blev der rejst en stærk Kritik mod Redningsvæsenet her

i Landet. Redningsvæsenet sorterer ganske vist ikke under Landbrugsministeriet, men under Marineministeriet, og jeg maa maaske her spørge den højtærede Forsvarsminister, hvad han vil gøre i denne Sag. Direktøren i Marineministeriet skal have svaret, at han ikke vil foretage nogen Undersøgelse i den Anledning. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han heller ikke vil foretage nogen Undersøgelse. Det forekommer mig, at naar der fremkommer en Kritik af et saadant Forhold, hvor dog Fiskerne maa siges at være særlig sagkyndige, saasom det for en stor Del er for deres Skyld, at Redningsvæsenet er oprettet, var det rimeligt, at man i hvert Fald undersøgte en Sag som denne. Hvis man ikke vil det, forekommer det mig at være Bevis paa, hvad jeg før har hævdet, at saavel Redningsvæsenet som Lods-væsenet og Fyr- og Vagervæsenet burde henlægges under Handelsministeriet og ikke sortere under Marineministeriet. Jeg ved overhovedet ikke, hvorfor disse Væsener skal være under Marineministeriet. Det kan ikke være af nogen som helst anden Grund end den, at det kan give et bedre Avancement for Marineofficerer, men det Hensyn skulde man dog ikke gerne tage ved Ordningen af saadanne nødvendige Forhold som Vagervæsenet og Redningsvæsenet. Jeg vil da spørge den højtærede Forsvarsminister, om han vil undersøge Fiskernes Klager og eventuelt omdanne Redningsvæsenet, som det er nødvendigt.

Maa jeg dernæst spørge de to ærede Ministre, baade Landbrugsministeren og Forsvarsministeren, hvad det bliver til med den Redningsdamper, som skulde stationeres i Esbjerg. Vi havde forrige Vinter en Damper, „Dana“, liggende i Esbjerg, og den var Fiskerne udmærket fornøjet med. Den gjorde sine Sager godt, det var en meget udmærket Redningsdamper, Mandskabet, Kaptajnen og alle de, der havde med Baaden at gøre, gjorde deres Pligt, og man ønskede ingen Forandring deri. Saa har imidlertid sidste Foraar under Finanslovsforslagets Behandling saavel Ministeren som Finansudvalget ønsket, at denne Baad, „Dana“, skulde andre Steder hen. Jeg tror for Resten, den skulde til Kongres et eller andet Sted (Modsigelse) . . . Naa, dog ikke. Den har vist for Resten været i Gøteborg,